

2/ szorosan vett iskolai könyvtári kollégiumokat, mint pl. iskolai könyvtár-vezetés, a gyermekek és serdülők olvasás-érdeklődése, olvasmány-anyaga;

3/ a nevelés és oktatás területéről való minden olyan előadást, ami a leendő iskolai könyvtárost segítheti feladata ellátásában, a nevelési elvek és eljárások megértésében, a tanterv készítésében, a gyermeki lélek és érdeklődés megismerésében.

Az általános iskolai és középiskolai könyvtáros így tantestülete többi tagjával minden vonatkozásban egyenlő értékű pedagógus kíván lenni. Ezzel szemben a tanítóképző és tanárképző intézetek hallgatói úgy jutnak oklevelük birtokába, hogy sokszor fogalmuk sincs az iskolai könyvtárak jelentőségéről, értékéről, szerepéről. Ezért is részesülnek az iskolai könyvtárosok feladatuk végzése során olyan kevés megértésben, megbecsülésben és támogatásban az iskolák vezetői és a pedagógusok részéről. Ennek hiányában a tanulók sem kapnak reá olyan mértékben az olvasásra, a könyvtár használatára, mint az egyébként természetes és kívánatos lenne.

AZ "IRÁSTUDÁS" VILÁGÉVE?

World literacy year? = liaison.
1964. May. 25. p.
Írástudás világéve? - A Library Association elnökének javaslatai Délkelet-Ázsia könyvtári rendszerének kiépítésére.
(3.4)
(9.61)

Az angol Library Association (Könyvtáros Szövetség) elnöke egy könyvtáros-konferencián a következő gondolatot vetette fel: "Igen üdvös dolog lenne, ha a fejlett országok szervezetei, emberbaráti egyesületei és ne-

velésügyi intézményei közösen dolgoznának ki hatékony tervet az írástudatlanság felszámolására. Bár nem tudom, ehhez mennyi pénzre volna szükség, bizonyosra veszem azonban azt, hogy egy millió fonttal Délkelet-Ázsia könyvtári hálózatait életképessé lehetne tenni. Ezzel ki lehetne küszöbölni azt a pénzpocsékolást, ami jelenleg ezen a téren folyik, olyan könyvtári rendszert lehetne felállítani ami érdemes lenne e támogatásra."

"Véleményem szerint" - folytatta - "tulajdonképpen talán nem is a pénzhiány okozza a legfontosabb problémát. Hiszen a Délkelet-Ázsiai államok nagy összeget költenek a nevelésre. Ennek már 5 %-a is - ha megfelelő felhasználást nyer - alapul szolgálhatna a könyvtárak helyes működésének biztosítására."

"A legvigasztalanabb a dologban az, hogy az ezen a területen ilyen célból elköltött pénz javarésze veszendőbe megy. Mert Indiában és Pakisztánban

tul sok a könyvtár, nem pedig túl kevés. Az emberbarát intézmények egyre másra létesítik a könyvtárakat, sokszor mindössze kőhajtásra egymástól. Könyvtárakat állítanak fel az egyes szakminisztériumok. községfejlesztő egyesületek, vidékfejlesztő programok, nevelésügyi hatóságok. Az elindulásban nincsen hiba, mivel azonban törvényhozás útján nem biztosítják további működésüket, vagy csipkerózsika álomba merülnek, vagy pedig - mihelyt a lelkesedés első időszaka elmúlt - teljesen meg is szűnnek."

"Arra kell tehát törekedni", - a szerző szerint - "hogy a felesleges párhuzamos munka mellőzésével az olyan szervek, mint az Unesco, a Ford-Alapítvány, a Colombo-Terv, az Ázsia-Alapítvány és a hozzájuk hasonló szervezetek együttesen dolgozzanak ki valamilyen hosszabb lejáratu, 5 éves tervet. A délkelet-ázsiai államoknak pedig, mint pl. Indiának, Pakisztánnak, Ceylonnak és Burmának, törvényhozás útján kell a könyvtárak működését biztosítani és könyvtárügyi főhatóságokkal biztosítani helyes vezetésüket."

"Minden ilyen erőfeszítés megérné a fáradságot. Aki ugyanis dolgozott mint könyvtáros ezekben az államokban, azt szinte megdöbbeníti az a könyvéhség és tudásvágy, amivel ott találkozik. Sokkal nagyobb mértékben mutatkoznak ennek jelei, mint a fejlettebb országokban." (BZ)

KÖNYVTERJESZTÉS ALBÁNIÁBAN

La diffusion du livre en Albanie.
= B. Unesco Bibl. 18.vol. 1964.2.no. 104.

P. Könyvterjesztés Albániában.

(2.)
(13.3-4)

1963. jun. 3-án volt Tiranában sz. első országos könyvterjesztési konferencia, amelynek összehívását különféle rendezvények előzték meg (író-olvasó találkozók, könyvkiállítások, irodal-

mi délutánok stb.).

A konferencia elkészítette a könyvterjesztés érdekében kifejtett tevékenység mérlegét, amelynek eredményeiről az alábbi számok tanuskodnak:

Míg 1938-ban 61 mű jelent meg Albániában, összesen 183.000 példányban, az 1962-ben megjelent 500 mű összes példányszáma 3,147.000 volt. Jelenleg tehát évenként, lakosonként átlag 22 könyvet adnak ki, ami megfelel a világtárlagnak.

A könyvtárak, amelyek különösen fontos szerepet töltenek be a könyvterjesztésben, jelentékenyen kibővítették hálózatukat. Míg 1938-ban 5 könyvtár volt egész Albániában, ma 1500 állami és tömegszervezeti könyvtár működik a városokban, üzemekben és községekben. 3-3 községre 1-1 könyvtár jut.